

مقاله اصلی

شیوع تنگی شریان کلیه به دنبال آنژیوگرافی عروق کرونر

تاریخ دریافت: ۸۷/۱/۲۱ - تاریخ پذیرش: ۸۷/۷/۲۰

خلاصه

مقدمه

تنگی آترواسکلروزیک شریان کلیه شایعترین عامل هپرتابنسیون رنوسکولار و آسیب کلیوی ناشی از ایسکمی می باشد که امکان اصلاح آن با جراحی یا تداخلات داخل عروقی به روش آنژیوپلاستی می باشد. چون در کشور ما شیوع این بیماری در بیماران با فشارخون بالا که به لحاظ بیماری عروق کرونر (به عنوان تظاهر شایع آترواسکلروز) مورد بررسی قرار می گیرند شناخته شده نیست، در این مطالعه فراوانی گرفتاری شریان کلیه در این بیماران مورد بررسی قرار گرفت.

روش کار

این مطالعه به صورت آینده نگر مقطعی از فروردین ۸۳ لغایت دی ماه ۸۴ بر روی ۲۵۵ بیمار فشارخونی که با شک به بیماری عروق کرونری دریخش قلب بیمارستان امام رضا (ع) وابسته به دانشگاه علوم پزشکی مشهد بودند، انجام شد. این بیماران در پایان آنژیوگرافی کرونری مورد آنژیوگرافی کلیه بیز قرار می گرفتند. تنگیهای بیشتر از ۵٪ در قطر شریان کلیه و یا کرونر، مهم در نظر گرفته شد. تنگیهای کرونری به سه دسته یک، دو و سه رگ تقسیم شدند. اطلاعات به دست آمده جمع آوری و توسط نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

نتایج

از ۲۵۵ بیمار، ۱۲۹ نفر مرد و ۱۲۶ نفر زن با متوسط سن 58 ± 10.6 بودند. ۲۰۰ نفر از افراد مبتلا به بیماری عروق کرونر بوده، که سن متوسط آنها 59 ± 7 بود. در گیری شریان کلیه در ۶۳ نفر (۲۴٪) وجود داشت که در ۱۹ نفر آنها دوطرفه بود. میزان شیوع گرفتاری کلیه در بیماران کرونری با در گیری یک رگ $27/24$ ؛ دو رگ $7/35$ ٪ و سه رگ $5/36$ ٪ بود. در ۵۵ نفری که در گیری کرونر نداشتند (با سن متوسط 61 ± 10.3)، در گیری شریان کلیه در ۲ نفر (۳٪) وجود داشت.

نتیجه گیری

با توجه به شیوع بالای (۳٪) تنگی های شریان کلیه در بیماران عروق کرونری، این بیماری به خصوص با در گیری دو یا سه رگ، یک یا پیش بینی کننده تنگی شریان کلیه در بیماران فشارخونی تلقی می شود. از طرفی با توجه به ماهیت پیشونده تنگی های عروق کلیه که در مطالعات مختلف ثابت شده است، آنژیوگرافی کلیه بعد از آنژیوگرافی کرونر در این بیماران ممکن است در کشف موارد ناشناخته تنگی شریان کلیه و در نتیجه درمان بهتر کمک کند.

* مشهد- بیمارستان امام رضا (ع)، گروه جراحی قلب، مشهد، ایران
تلفن: ۰۹۱۵۱۱۸۷۱۴

email: Ebrahimi_cardiology@yahoo.com

کلمات کلیدی: تنگی شریان کلیه، بیماری عروق کرونر، آنژیوگرافی

و فشار خون داخل آئورتی آنها بالای ۱۶۰/۹۰ میلی متر جیوه و یا کمتر از آن در صورت مصرف داروهای فشار خون بوده است. نتایج به دست آمده در ارتباط با سن و جنس بیماران نیز مورد پردازش قرار گرفته است. در این روش پژوهش از روش نمونه گیری آسان (در دسترس) استفاده گردید. بدین ترتیب که از تاریخ تصویب طرح کلیه بیماران واجد شرایط از هر دو گروه جنسی بعد از اعلام موافقت به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند و تحت آنژیوگرافی عروق کرونر و شریان کلیه قرار گرفتند. طی ۲۰ ماه تعداد ۲۵۵ نمونه جمع آوری گردید، از این تعداد ۵۵ بیمار که در گیری کرونر نداشتند به صورت جداگانه مورد مطالعه قرار گرفتند و اطلاعات به دست آمده در جدول داده ها ثبت و توسط نرم افزار SPSS مورد آنالیز آماری قرار گرفت. معیار گرفتاری عروق کرونر (CAD)^۱ عبارت بود از انسداد RCA، LCX، حداقل ۰.۵۰٪ دیامتر یکی از شریانهای کرونر (LAD)^۲ و یا یکی از شاخه های اصلی آنها، تنگی تنه اصلی شریان کرونر (LMD)^۳ نیز به عنوان تنگی دورگ در نظر گرفته می شد.

مقدمه
شايعترین نوع بیماری شرائین کلیه تنگی آترو اسکلروتیک آنها است که خود در پیدایش و یا تشدید فشار خون بالا و نیز آتروفی کلیه نقش دارد (۱-۲). شیوع این بیماری در جامعه به خوبی مشخص نیست چون هیچ تست ساده وقابل اعتمادی برای غربال گری در حجم وسیع جمعیتی وجود ندارد (۱). اما بعضی مطالعات انجام شده شیوع بیشتری را نسبت به تخمينهای بالینی مطرح می کند (۳-۴). این مسئله به خصوص در بیماران مسن، دیابتی، هیپرتانسیو و عده ای که بیماری عروق کرونر و یا آئورتوایلیاک دارند، بیشتر مطرح است (۵-۷). به لحاظ سیر بیماری نیز ۷۵٪ از ضایعات آترو اسکلروتیک شریان کلیه که تنگی کمتر از ۶۰٪ داشته اند در مدت پنج سال به ضایعات شدید تری تبدیل شده اند و آتروفی کلیه در ۲۱٪ بیمارانی که تنگی بیشتر از ۶۰٪ داشته اند رخ داده است (۲، ۸). بنابراین تنگی آترو اسکلروتیک شریان کلیه یک بیماری شایع و پیشرونده ای است که در خیلی از موارد نیز به علت این که نارسائی کلیه و یا هیپرتانسیون مقاوم ایجاد نشده مورد توجه و تشخیص قرار نمی گیرد (۹).

نتایج

از ۲۵۵ نفر بیمار (با میانگین سنی $58/5 \pm 10/6$) ۱۲۹ نفر مرد و ۱۲۶ نفر زن بودند. از ۲۰۰ بیمار که در گیری عروق کرونر داشتند، در ۳۵٪ بیماران در گیری یک رگ، در ۲۸٪ موارد در گیری دو رگ و در ۳۷٪ موارد در گیری سه رگ کرونر وجود داشت. گرفتاری شرائین کلیه در هر یک از این موارد بترتیب ۲۱٪، ۳۵٪ و ۳۶٪ بود. در ۲۰۰ نفری که در گیری کرونر داشتند، ۱۱۱ نفر مرد و ۸۹ نفر زن بودند. در گیری شرائین کلیه در ۶۲ نفر (۳۱٪) وجود داشت، در ۱۹ نفر آنها در گیری دو طرفه شرائین کلیه و در ۴۳ نفر (۶۹٪) در گیری یک طرفه شرائین کلیه وجود داشت. در بین ۶۲ نفری که در گیری رنال همراه در گیری کرونر داشتند، ۳۷ نفر زن و ۲۵ نفر مرد بودند ($p \leq 0/01$) در ۱۹ نفری که در گیری شریانهای کلیه دو طرفه داشتند، ۶ نفر آنها مرد و ۱۳ نفر آنها زن بودند

با توجه به سرعت پیشرفت ضایعات کلیوی و بدون علامت بودن آن تا مراحل انتهایی، اگر این گرفتاری ها زود تشخیص داده شده و درمان شوند، ضمن اینکه از ضایعات پیشرفته تر ایسکیمیک یا هیپرتانسیو پارانشیم کلیه و بروز نارسائیهای کلیه و دیالیزهای بعدی کاسته می شود، در کاهش فشار خون و کاهش سرعت آترواسکلروز نیز نقش مهمی می تواند داشته باشد. بنابراین تصمیم گرفته شد در تمام بیمارانی که به علت ابتلاء عروق کرونر آنژیوگرافی می شوند و فشار خون سیستولیک بیش از ۱۶۰ میلی متر جیوه دارند، به لحاظ گرفتاری عروق کلیه مورد ارزیابی قرار گیرند.

روش کار

این مطالعه به صورت توصیفی- مقطوعی بوده به بررسی فراوانی گرفتاری آنژیوگرافیک شریان کلیه، به معنای تنگی حداقل ۰.۵٪ دیامتر یکی از شرائین کلیه، در بیماران با فشار خون بالا پرداخته ایم که به هر علت در سال ۸۴-۸۳ تحت آنژیوگرافی عروق کرونر در بخش قلب بیمارستان امام رضا (ع) قرار گرفه اند

^۱ Coronary artery disease

^۲ Left Anterior Descending Artery, Left Circumflex Artery, Right Coronary Artery

^۳ Left Main Disease

به عنوان یک وسیله مهمی برای تعیین این که چه بیمارانی به ریواسکولاریزاسیون جواب می دهند پیشنهاد شده است (۱۴). شیوع آنژیوگرافی تنگی آترواسکلروتیک شریان کلیه در مطالعات مختلف بسته به مشخصات جمعیتی مورد مطالعه، بیماریهای همراه و درصد گرفتاری مورد نظر متفاوت است (۱۵-۱۹). در این مطالعه که معیار گرفتاری، تنگی بیش از ۵۰٪ قدر شریان کلیه بوده است و در افراد با فشار خون سیستولیک بیشتر از ۱۶۰ میلی متر جیوه صورت گرفته است شیوع این بیماری در گروهی که بیماری عروق کرونر دارند ۳۱٪ بوده است. که درصد قابل توجهی است و کاملاً با گروهی که علی رغم داشتن فشار خون بالا، عروق کرونر آنها ضایعه مهمی نداشته است، متفاوت است (۱۰٪ ≤ p ≤ ۰/۰۱) یعنی ارتباط بین درگیری رنال و کرونر از لحاظ آماری بسیار معنی دار است. شاید دلیل عدمه آن این باشد که ریسک فاکتورهای آترواسکلروز برای درگیری شریانهای کرونر و رنال یکسان است و باز در بیمارانی که درگیری چند رگ کرونر داشته اند به نسبت آنها این که فقط یک رگ کرونر بیمار داشته اند شایعتر بوده است (۰/۰۲٪). یعنی هرچه وسعت و شدت درگیری آترواسکلروز شریانی بیشتر باشد شانس گرفتار بودن کلیه نیز بیشتر است. که منطبق با یافته های دیگر مطالعات می باشد (۱۵، ۱۷). در مطالعه حاضر نسبت گرفتاری کلیه در خانمهایی که CAD داشتند به نسبت آفیان بیشتر بود (۰/۰۱٪). که منطبق با یافته های دیگر مطالعات می باشد (۹). اما در گرفتاریهای دو طرفه شریان کلیه ارجحیت معناداری وجود نداشت (۰/۸٪).

نتیجه گیری

با توجه به این که آنژیوگرافی انتخابی و یا غیر انتخابی شریانهای رنال بعد از آنژیوگرافی شریانهای کرونر راحت، بی عارضه، مقرن به صرفه و همراه با اطلاعات بالینی با ارزش است (۱۸-۱۹). تشخیص زودرس بیماری ایسکمی مزمن کلیه حتی اگر به لحاظ همودینامیکی مهم نباشد به جهت اثرات پرونوسیتیگی که با حوادث زودرس قلبی-عروقی و طول عمر بیمار دارد، اهمیت پیدا می کند (۲۰).

در این مطالعه نیزمیزان تنگی شریان کلیه دریماران فشارخون بالا که بیماری عروق کرونر نداشتند به طور قابل توجهی بالا بود.

(p ≤ ۰/۸). در ۵۵ نفری که درگیری کرونر نداشتند، ۱۸ نفر مرد و ۳۷ نفر زن بود. در این گروه درگیری عروق کلیه فقط در ۲ نفر (۳/۶٪) وجود داشت که مرد بودند (۰/۰۰۱)، یعنی ارتباط کاملاً معناداری بین گرفتاری کرونر و کلیه وجود دارد.

بحث

فشارخون بالا که یک ریسک فاکتور کلاسیک پیدایش آترواسکلروز است خود هم نتیجه و هم عاملی برای تشدید تنگی آترواسکلروتیک شریان کلیه محسوب می شود. در موارد تنگی یکطرفه شریان کلیه نیز علاوه بر ایسکمی کلیه مبتلا، هیپرتانسیون به وجود آمده باعث آسیب کلیه طرف مقابل نیز می شود (۲). آنژیوگرافی کلیه روش تشخیصی استاندارد برای تنگی شریان کلیه (RAS) محسوب می شود (۱۰). به لحاظ آنژیوگرافی ضایعات شریان کلیوی وقتی مهم تلقی می گردد که تنگی آن ≥ ۷۵٪ و یا ≥ ۵۰٪ همراه با اتساع بعد از تنگی باشد. با این وجود این ضایعات ممکن است با یا بدون فشار خون ناشی از درگیری عروق کلیه و یا بیماری ایسکمی مزمن کلیه باشد. ممکن است به عنوان یک یافته اتفاقی دریمارانی که به جهت بیماری اترواسکلروتیک دیگر نقاط مورد آنژیوگرافی واقع می شوند دیده شود یا این وجود اهمیت بالینی این یافته اتفاقی به نظر نمی رسد که نقشی در پیگیری های طولانی مدت این بیماران داشته باشد (۱۱). تصمیم برای ریواسکولاریزون کلیه براساس این ایده است که این ضایعات به لحاظ همودینامیکی مهم تلقی می شوند و به لحاظ بالینی فایده ای برای بیمار خواهد داشت. لذا تقسیم بندي این ضایعات براساس اهمیت بالینی و همودینامیک آنها و شناخت بیمارانی که از برقراری جریان خون سود می برنند خیلی مهم است (۱۲). اندازه گیری رنین ورید کلیوی (با تحریک کاپتوپریل) از حساسیت لازم برای تعیین این که چه بیمارانی به ریواسکولاریزاسیون پاسخ می دهند و همچنین از اختصاصیت کافی برای تعیین بیمارانی که فشار خون آنان ناشی از گرفتگی کلیه نیست برخوردار نمی باشد (۱۳)، مگر در شرایطی که شریانهای هر دو کلیه دچار تنگی باشند و ما می خواهیم کلیه مسئول در پیدایش فشار خون بیمار را پیدا کنیم. از بین روشهای مختلف تعیین اندیکس جریان خون کلیه و حجم کلیه با MRA^۱

¹ Renal artery stenosis

² Magnetic resonance angiography

قرار است تحت آنژیوگرافی عروق کرونر قرار بگیرند و بیماری عروق کرونر نیز دارند آنژیوگرافی کلیه انجام شود.

تشکر و قدردانی
از همکاری پرسنل محترم کت لب بیمارستان امام رضا (ع)
قدردانی می شود.

با توجه به ماهیت پیشرونده بیماری و اینکه یکی از علل مهم نارسایی پیشرفته کلیه و انجام دیالیز و پیوند (۲۱-۲۲) با آن عوارض و هزینه های بالا همین بیماری است که علاج پذیرنیز می باشد، توصیه می شود در تمام بیماران هیپرتانسیوی که

References:

- 1- Zoccali C,Mallamaci F,Finocchiaro P.Atherosclerotic Renal artery Stenosis: Epidemiology,Cardiovascular Outcomes, and Clinical Prediction Rules.J Am Soc Nephrol 2002;13: 5179-5183.
- 2- Caps MT, Perissinotto C, Zierler RE, Polissar NL, Bergelin RO, Tullis MJ, et al. Prospective study of atherosclerotic disease progression in the renal artery. Circulation 1998; 98:2866-5872.
- 3- Jacobson HR. Ischemic renal disease: an overlooked clinical entity?.Kidney Int 1988; 34:729-743.
- 4- Scoble JE, Hamilton G. Atherosclerotic renovascular disease. Remediable cause for renal failure in the elderly. Br Med J 1990; 300:1670-1673.
- 5- Sawicki PT, Kaiser S, Heinemann I, Frenzel H, Berger M. Prevalence of renal artery stenosis in diabetes mellitus-an autopsy study. Ann Intern Med 1991;229:489-492.
- 6- Tollefson DF, Ernst CB. Natural history of atherosclerotic renal arterystenosis associated with aortic disease. J Vasc Surg 1991;14:327-331.
- 7- Crowley JJ, Santos RM, Peter RH, Puma JA, Schwab SJ, Phillips HR, et al. Progression of renal artery stenosis in patients undergoing cardiac catheterization. Am Heart J 1998; 136:913-918.
- 8- Caps MT, Zierler RE, Polissar NL, Bergelin RO, Beach KW, Cantwell-Gab K, et al. Risk of atrophy in kidneys with atherosclerotic renal artery stenosis. Kidney Int 1998; 53:735-742.
- 9- Robert d. Safi an, Stephen c. Textor. Renal artery stenosis. N Engl J Med 2001; 8???
- 10- Hirsch AT, Haskal ZJ, Hertzler NR, Bakal CW, Creager MA, Halperin JL, et al . ACC /AHA 2005 practice Guidelines for the management of patients with peripheral arterial disease (Lower extremity , renal , mesenteric , and abdominal aortic): Executive summary .J AM Coll Cardiol 2006; 47:1239-1312.
- 11- Leertouwer TC, Pattynama PM, Van den Berg-Huysmans A. Incidental renal artery stenosis in peripheral vascular disease: a case for treatment ?. Kidney Int 2001; 59:1480-1483.
- 12- Eduardo Infante de Oliveira?/ ,Christopher Bajzer. Renal Artery Stenosis. In: Eric J Topol. Textbook of Interventional Cardiology. 5th ed. Saunders Elsevier; 2008.p. 763-776.
- 13- Roubidoux MA , Dunnick NR, Klotman PE, Newman GE, Cohan RH, Kadir S, et al .Renal vein renins : inability to predict response to revascularization in renins : inability to predict response to revascularization in patients with hypertension . Radiology 1991; 178:819-822.
- 14- Cheung CM, shurrap AE, Buckley DL, Hegarty J, Middleton RJ, Mamtoro H, et al . MR – derived renal morphology and renal function in patients with atherosclerotic renovascular disease . Kidney Int 2006; 69:715-722.
- 15- Buller CE, Nogareda JG, Ramanathan K, Ricci DR, Djurdjev O, Tinckam KJ, et al. The profile of cardiac patients with renal artery stenosis .J Am Coll Cardiol 2004;9: 1606-1613.
- 16- Song HY, Hwang JH, Noh H, Shin SK, Choi DH, Shim WH, Lee HY , et al. The Prevalence and associated risk factors of renal artery Sstenosis in ptients undergoing cardiac catheterization. Yonsei Med J 2000; 41:219-225.
- 17- Leandri M, Lipiecki J, Lipiecka E, Hamzaoui A, Amonchot A, Mansour M, et al. Prevalence of renal artery stenosis in patients undergoing cardiac catheterization: when should abdominal aortography be performed? Results in 467 patients. J Radial 2004; 85: 627-33.
- 18- Rihal CS, Textor SC, Breen JF, McKusick MA, Grill DE, Hallett JW, et al. Incidental renal artery stenosis among a prospective cohort of hypertensive patients undergoing coronary angiography. Mayo Clin Proc 2002; 77: 309-316.
- 19- Conlon PJ, Little MA, Pieper K, Mark DB. Severity of renal vascular disease predicts mortality in patients undergoing coronary angiography.Kidney Int 2001; 60:1490 –1497.
- 20- Adeera Levin Stuart Linas Friedrich C. Luft Arlene B. Chapman Stephen Textor. Controversies in Renal Artery Stenosis: A Review by the American Society of Nephrology Advisory Group on Hypertension. Am J Nephrol 2007; 27:212–220.
- 21- Van Ampting JM, Penne EL, Beek FJ, Koomans HA, Boer WH, Beutler JJ .Prevalence of atherosclerotic renal artery stenosis in patients starting dialysis. Nephrol Dial Transplant 2003;18:1147-1151.
- 22- Bates MC, Campbell JE, Broce M, Lavigne PS, Riley MA.Serum Creatinine Stabilization Following Renal Artery Stenting.Vasc Endovascular Surg 2008; 42: 40 – 46.